

Η αιώνια πραγματικότητα και ο σημερινός άνθρωπος (Αρχ. Κύριλλος Κωστόπουλος, Ιεροκήρυκας Ι. Μ. Πατρών)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 19 Ιανουαρίου, 2013

"Μυστήριο ξένον ορώ και παράδοξον" (από την υμνογραφία).

Μόνον η πιο πάνω φράση μπορεί να εκφράσει το δέος και την απορία του πεπερασμένου ανθρώπινου νου μπροστά στο μυστήριο της Ενανθρωπήσεως του Θεού Λόγου: "Θεός εμφανερώθη εν σαρκί" (Α΄ Τιμ. 3, 16).

Ολόκληρο το Ευαγγέλιο, αλλά και σύνολη η διδασκαλία της Αγίας Γραφής και της Πατερικής Γραμματείας συνοψίζεται στην χαρμόσυνη λυτρωτική αγγελία της "εν σαρκί" φανερώσεως του Θεού Λόγου.

Αυτή η ένωση της ανθρώπινης με την θεία φύση - ατρέπτως, ασυγχύτως, αδιαιρέτως, κατά τον όρο της Δ΄ εν Χαλκηδόνι Οικουμενικής Συνόδου - ήταν και μένει ακατανόητη για την ανθρώπινη μεθοδική σκέψη και γνώση που δεν έχει την δυνατότητα να λειτουργήσει χωρίς την λογική. Ο Απόστολος των Εθνών Παύλος κάνει αυτή την διαπίστωση: "Ημείς δε κηρύσσομεν Χριστόν εσταυρωμένον, Ιουδαίοις μεν σκάνδαλον, Έλλησι δε μωρίαν" (Α΄ Κορ. 1, 23).

Η παραδοξότητα της Ενανθρωπήσεως του Θεού Λόγου υπερβαίνει κάθε έννοια και πολυπραγμοσύνη, απαγορεύει δε κάθε τεχνολόγηση και συναισθηματική περιέργεια και προϋποθέτει υπαρξιακή, αλλά και βιωματική προσέγγιση. Ο Άγ. Γρηγόριος ο Θεολόγος λέγει χαρακτηριστικά: "Το γράμμα υποχωρεί, το πνεύμα πλεονεκτεί. Αι σκιαί παρατρέχουσιν, η αλήθεια επεισέρχεται... Νόμοι φύσεως καταλύονται... Ο Υιός του Θεού Υιός ανθρώπου γίνεται" (PG 36, 312A).

Αυτή την αιώνια και ανεπανάληπτη πραγματικότητα πώς την δεχόμαστε οι σημερινοί ορθόδοξοι χριστιανοί;

Σήμερα που η πίστη διασαλεύεται και η αλήθεια διαστρέφεται, σήμερα που οι αξίες καταρρίπτονται και το φως συσκοτίζεται, η ελευθερία χάνεται και η προσωπικότητα εξαφανίζεται, σήμερα που η ανθρωπότητα βιώνει την μοναξιά της στην έρημο της αγνωσίας, της αμαρτίας, ως παρακοής στο θείο θέλημα και της απελπισίας γίνεται αποδεκτή η αιώνια αλήθεια περί της Σαρκώσεως του Θεού Λόγου; Δυστυχώς, η απάντηση είναι αρνητική. Και τούτο για τον λόγο ότι, όταν μιλούμε για την Ενανθρώπηση του Θεού Λόγου, μιλούμε για ένα γεγονός ξένο προς την δική μας πορεία και ζωή.

Η οντολογική, ωστόσο, αλήθεια συνίσταται στο ότι, μιλώντας για την Σάρκωση του Θεού Λόγου, μιλούμε και πρέπει να μιλούμε για την δική μας αναγέννηση, την δική μας λογοποίηση και ενθέωση.

Η κένωση αυτή της αγάπης του Θεού είναι συγχρόνως και πλήρωση του ανθρώπινου "είναι" με την Θεανθρώπινη ζωή. Ο Θεολόγος Γρηγόριος το λέγει: "Πόσοι μοι πανηγύρεις καθ' έκαστον των του Χριστού μυστηρίων. Ων απάντων κεφάλαιον εν, η εμή τελείωσις και ανάπλασις και προς τον πρώτον Αδάμ επάνοδος" (PG 36, 329C).

Η σημερινή παραπαίουσα κοινωνία πρέπει να κατανοήσει ότι ο Σαρκωθείς Θεός Λόγος δεν αντιπροσωπεύει μια αντικειμενική κατάκτηση, ως αποτέλεσμα λογικής έρευνας, αλλά είναι η Αλήθεια και η Ζωή που φανερώνεται μέσα από την εμπειρία της αλήθειας και της ζωής και όχι μέσα από μια αντικειμενική έρευνα του Ακινάτη ή του Descartes ή ακόμη της ατομικής ευσέβειας, όπως βιώνεται στον Προτεσταντισμό.

Η αληθινή ανθρωπογνωσία υπάρχει μόνον, γιατί υπήρξε η Ενανθρώπηση του Θεού Λόγου. Μέσα από το φως της Ενανθρωπήσεως μπορούμε να κατανοήσουμε το αδιέξοδο του ανθρώπου, ο οποίος βρίσκεται εγκλωβισμένος στην άγνοια του Θεού και την αποστασιοποίησή του από Αυτόν.

Η αναγέννηση του ανθρώπου, η απελευθέρωσή του και η λύτρωσή του θα συμβούν, όταν αυτός αποδεχθεί και βιώσει το θαύμα της νέας κοσμογονίας, της Σαρκώσεως του Θεού Λόγου και της λυτρώσεως του ανθρώπου.

(Δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα «Πελοπόννησος» των Πατρών στις 8/1/2013)

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>
